

Recensie Trouw ★★★★★ De baas

Wat valt alles weer prachtig samen in de nieuwe voorstelling van Lisa Ostermann

Haar vorige voorstelling *Makkelijk in de omgang* lanceerde de carrière van Lisa Ostermann. Met dit ambitieuze, muzikale programma trok ze jarenlang volle zalen. Ze sleepte er bovendien de Poelifinario Engagement mee binnen. Haar nieuwe *De Baas* echoot het vervoerende ritme en de eigenheid van die prijswinnende show: eerlijk, grappig, muzikaal en ontroerend, maar nu ‘met budget’, aldus Ostermann.

Dankzij haar succes heeft ze niet alleen een showtrap en gitarist Luuk Janssen kunnen betalen, maar ook een huis kunnen kopen met haar vriend, begint ze *De Baas*. Ze heeft haar zaakjes zodanig op orde dat ze gelooft de volledige verbouwing van het huis te kunnen regelen terwijl hij een maandje op zakenreis is. Stressvolle zaken waarover ze met haar toneelschoolvriendinnen niet wil praten, omdat die alleen maar van een koophuis kunnen dromen en ze wil hen niet de ogen uitsteken.

Beklemmende sociale onzekerheden

Ze is, kortom, op de goede weg, maar niet ineens verlost van de beklemmende sociale onzekerheden die in *Makkelijk in de omgang* centraal stonden. De nachtelijke uurtjes, alcohol en paddodruppels brengen de ontspanning die ze nodig heeft om vrijuit te kunnen spreken. Dat doet ze over onderwerpen zo uiteenlopend en vertrouwelijk als een

kinderwens, haar veranderde vader, de scheiding van haar ouders, de voor- en nadelen van botox en haar duistere perioden.

Ontzettend grappig is ze als ze vertelt over het boeken van een vakantie naar Albanië, ontroerend als ze aantoon hoe aan haar vrolijke kindertijd een eind kwam – en haar sociale geremdheid begon – met de komst van de opvliegende nieuwe vriend van haar moeder. Haar eigen woede is daardoor niet alleen een bron van humor, maar ook van zorgen. Verfrissend is ze in haar woordkeus, zoals ze baby's omschrijft als 'gore garnaalachtige mini-opa's' of na een paar doodenge uren in Albanië droogjes vaststelt: 'blijkbaar resideert hier veel vee'.

Musical over botox

Net als in haar vorige programma zien we haar iemand het podium optrekken en een rol geven – dit keer in een heerlijk uitgespeelde musical over botox. Weer geeft ze diepe angsten vrij baan in haar liedjes, gebouwd rond krachtige kernzinnen en een slotzin die het hele lied een nieuwe lading geeft. Als ze praat, houdt ze een onverschilligere toon aan, doorbroken door een plotse balletbeweging, of zittend op haar showtrap, ellebogen op haar knieën, tenen gespitst.

Meest indrukwekkend is hoe al haar verhalen – de komische en de ernstige – met een laatste lied toch definitief onder één essentieel thema blijken te vallen. In *Makkelijk in de omgang* sloot ze al prachtig af en ook in *De Baas* blijft het slotlied tot de volgende ochtend resoneren, een oproep die de cabaretière evengoed aan zichzelf doet als aan alle anderen: blijf zacht.